

Sygn. akt V K 150/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Wilk

Protokolant Daniel Jutrzenka

przy udziale Prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 roku

sprawy:

R. T.

urodzonego (...) w W.

syna Z. i H. z domu J.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza III Wydział Karny z dnia 14 listopada 2006 roku o sygn. III K 206/06

- za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., popełniony od połowy 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku, na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., popełniony od połowy 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku, na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

wobec którego na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniu 28.07.1999r. oraz od dnia 16.08.2006r. do dnia 08.11.2006r.;

II. zaocznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 09 września 2008 roku sygn. akt IV K 531/06

za czyn z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 24 stycznia 2005 roku, na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, zobowiązując oskarżonego na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. do powstrzymania się od nadużywania środków odurzających oraz na karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka;

przy czym wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 28 marca 2013 roku, sygn. IV Ko 727/13, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w dniach 24.01.2005r., 25.01.2005r. i 26.01.2005r.;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny z dnia 09 listopada 2010 roku sygn. akt X K 786/10

za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 08 lutego 2008 roku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, zobowiązując oskarżonego na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. do powstrzymania się od nadużywania środków odurzających, a na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii do poddania się leczeniu odwykowemu od uzależnienia od środków odurzających i substancji psychotropowych w zakładzie opieki zdrowotnej oraz oddając w okresie próby pod dozór kuratora;

przy czym wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny z dnia 05.04.2012r. sygn. X Ko 214/12;

IV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ IV Wydział Karny z dnia 27 marca 2012 roku sygn. akt IV K 1207/09

- za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 grudnia 2008 roku, na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 grudnia 2008 roku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

wobec którego na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono okres zatrzymania w dniu 15.12.2008r. oraz okres tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 15.02.2012r. do dnia 27.03.2012r.;

V. Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie V Wydział Karny z dnia 18 marca 2013 roku sygn. akt V K 29/12

- za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od sierpnia 2005 roku do lutego 2006 roku, na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 17 lutego 2006 roku, na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka,

wobec którego na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, wymierzono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, określając na podstawie art. 62 k.k., że oskarżony ma odbywać orzeczoną karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym w systemie terapeutycznym dla osób uzależnionych od środków odurzających;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa III Wydział Karny z dnia 28 marca 2013 roku sygn. akt III K 98/13

- za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 22 października 2011 roku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 grudnia 2011 roku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

wobec którego na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie III Wydział Karny z dnia 07 lipca 2014 roku sygn. akt III K 139/14

- za czyn z art. 62 ust. 1 w zb. z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 5 sierpnia 2006 roku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony od lipca 2006 roku do 04 sierpnia 2006 roku, na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

wobec którego na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, oddając na podstawie art. 73 § 1 k.k. w okresie próby pod dozór kuratora;

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie VIII Wydział Karny z dnia 29 października 2014 roku sygn. akt VIII K 370/12

- za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 sierpnia 2011 roku, na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 sierpnia 2011 roku, na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 10 (dziesięciu) stawek dziennych grzywny w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka; wobec którego na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, nakazując odbywanie jej w systemie terapeutycznym, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczając na poczet kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17.08.2011r. i uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze dwóch stawek dziennych grzywny,

przy czym kara grzywny została umorzona postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie VIII Wydział Karny z dnia 19.02.2015r.

orzeka:

I. Na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 §1 i §2 k.p.k. oraz art. 85 k.k., art. 86 §1 i §2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującej przed dniem 01.07.2015r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. z 20 marca 2015r., poz. 396/ wymierza skazanemu **R. T.:**

- **pierwszą karę łączną** pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanym w pkt I o sygn. III K 206/06, w pkt II o sygn. IV K 531/06 oraz w pkt V o sygn. V K 29/12;

- **drugą karę łączną** pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt III o sygn. X K 786/10 oraz w pkt IV o sygn. IV K 1207/09;

- **trzecią karę łączną** pozbawienia wolności w wymiarze 9 (dziewięciu) miesięcy, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt VI o sygn. III K 98/13 oraz w pkt VIII o sygn. VIII K 370/12;

- **karę łączną grzywny** w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka, łącząc jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami opisanym w pkt II o sygn. IV K 531/06 oraz w pkt V o sygn. V K 29/12, uznając karę łączną grzywny za wykonaną w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zalicza R. T. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach:

- na poczet **pierwszej kary łącznej:** dzień 28.07.1999 r. oraz okres od dnia 16.08.2006r. do dnia 08.11.2006r. i od dnia 14.12.2006r. do dnia 20.09.2007r. w sprawie III K 206/06, okres od dnia 24.01.2005r. do dnia 26.01.2005r. w sprawie o sygn. IV K 531/06 oraz okres od dnia 17.02.2006r. do dnia 18.02.2006r. i od dnia 05.09.2015r. do dnia 14.12.2015r. w sprawie o sygn. V K 29/12;

- na poczet **drugiej kary łącznej:** dzień 08.02.2008r. oraz okres od dnia 04.01.2010r. do dnia 10.03.2010r. i od dnia 12.10.2013r. do dnia 07.02.2015r. w sprawie o sygn. X K 786/10, dzień 15.12.2008r. oraz okres od dnia 15.02.2012r. do dnia 27.03.2012r. i od dnia 23.11.2012r. do dnia 12.10.2013r. w sprawie o sygn. IV K 1207/09 i drugą karę łączną uznaje za wykonaną w całości;

- na poczet **trzeciej kary łącznej:** okres od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.08.2011r. w sprawie o sygn. VIII K 370/12, okres od dnia 22.10.2011r. do dnia 23.10.2011r., dzień 24.12.2011r. oraz od dnia 07.02.2015 r. do dnia 05.09.2015r. w sprawie o sygn. III K 98/13;

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w III Wydziale Karnym z dnia 07 lipca 2014 roku sygn. akt III K 139/14;

IV. Na podstawie art. 576§1 k.p.k. stwierdza, że w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym poszczególne wyroki nim objęte podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. Kancelaria Adwokacka (...)-(...) W. Al. (...) lok. (...) kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy), w tym 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) podatku VAT z tytułu nieopłaconej przez stronę pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania o wydanie wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VK 150/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w III Wydziale Karnym z dnia 14 listopada 2006 roku, sygn. akt III K 206/06, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- od połowy 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2), wbrew przepisom ustawy, wytwarzał środki odurzające w postaci polskiej heroiny, tj. popełnienia czynu z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- od połowy 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku w W., działając wbrew przepisom ustawy, udzielał Z. G. środka odurzającego w postaci heroiny, tj. popełnienia czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63§1 k.k., okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniu 28 lipca 1999 roku oraz od dnia 16 sierpnia 2006 roku do dnia 08 listopada 2006 roku.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1, Drz. (...) pod poz. 1, 2 i 3.

Wyrok stał się prawomocny z dniem 22 listopada 2006 roku

Orzeczoną karę pozbawienia wolności R. T. odbywał w okresie od dnia 14 grudnia 2006 roku do dnia 20 września 2007 roku.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza o sygn. III K 206/06** – k.5 (protokół zatrzymania osoby), k.216 (postanowienie z dnia 19 czerwca 2006 roku o zastosowaniu tymczasowego aresztowania), k.241 (zawiadomienie o wprowadzeniu do wykonania tymczasowego aresztowania), k.272 (postanowienie z dnia 08 listopada 2006 roku o uchyleniu tymczasowego aresztowania), k.281-282 (wyrok z dnia 14 listopada 2006 roku), k.289 (obliczenie kary), k.298 (zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15** – k.30-31 (wyrok z dnia 14 listopada 2006 roku)/

II. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w IV Wydziale Karnym z dnia 09 września 2008 roku, sygn. akt IV K 531/06, R. T. został uznany za winnego tego, że w dniu 24 stycznia 2005 roku w W., wbrew przepisom ustawy, w celu niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci polskiej heroiny, posiadał prekursorsy w postaci acetonu w ilości 1,25 litra, kationitu oraz słomy makowej w ilości 2,7 kg, tj. popełnienia czynu z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za przypisany czyn na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10,- (dziesięć) złotych.

Na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, zobowiązując R. T., na podstawie art. 72§1 pkt 5 k.k., do powstrzymania się od używania środków

odurzających. Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w poz. 1-7 wykazu dowodów rzeczowych.

Wyrok uprawomocnił się dnia 29 listopada 2008 roku.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2013 roku, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w IV Wydziale Karnym, sygn. akt IV Ko 727/13, zarządził wobec R. T. wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 09 września 2008 roku, sygn. IV K 531/06, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63§1 k.k., okres zatrzymania w dniach 24 stycznia 2005 roku, 25 stycznia 2005 roku oraz 26 stycznia 2005 roku i uznając 3 (trzy) dni kary pozbawienia wolności za odbyte. Postanowienie uprawomocniło się dnia 30 kwietnia 2013 roku.

Postanowieniem z dnia 24 października 2013 roku, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w IV Wydziale Karnym, sygn. akt IV Ko 2422/13, zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny w wymiarze 30 dni. Postanowienie uprawomocniło się dnia 11 marca 2014 roku.

Skazany R. T. ma odbywać karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności w okresie od dnia 31 sierpnia 2016 roku do dnia 28 sierpnia 2018 roku, zaś zastępczą karę 30 dni pozbawienia wolności w okresie od 23 lutego 2019 roku do dnia 25 marca 2019 roku.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe o sygn. akt IV K 531/06** – k.7 (protokół zatrzymania osoby), k.195 (wyrok zaoczny z dnia 09 września 2008 roku), k.236 (odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 28 marca 2013 roku o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności), k.248 (odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 24 października 2013 roku o zarządzeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności), **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe o sygn. akt IV Ko 2422/13** – k.19 (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 24 października 2013 roku o zarządzeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15** – k.32 (odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 09 września 2008 roku), k.33 (odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 28 marca 2013 roku, sygn. IV Ko 727/13), k.34 (odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 24 października 2013 roku, sygn. IV Ko 2422/13), k.28-29 (opinia o skazanym)/

III. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w X Wydziale Karnym z dnia 09 listopada 2010 roku, sygn. akt X K 786/10, R. T. został uznany za winnego tego, że w dniu 08 lutego 2008 roku w W. przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze 0,29 grama oraz dwie strzykawki z zawartością środka odurzającego w postaci wyciągu ze słomy makowej w łącznej ilości 13 ml, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 (sześć) miesięcy, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza z dnia 14 listopada 2006 roku w sprawie o sygn. III K 206/06, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, zobowiązując R. T., na podstawie art. 72§1 pkt 5 k.k., do powstrzymywania się od używania środków odurzających. Nadto na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd zobowiązał R. T. do poddania się leczeniu odwykowemu od uzależnienia od środków odurzających i substancji psychotropowych w zakładzie opieki zdrowotnej, a także oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w poz. 1-4 wykazu dowodów rzeczowych.

Wyrok uprawomocnił się z dniem 15 grudnia 2010 roku

Postanowieniem z dnia 05 kwietnia 2012 roku, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie w X Wydziale Karnym – Odwoławczym z dnia 30 lipca 2012 roku, sygn. X Kzw 394/12, Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w X Wydziale Karnym, sygn. akt X Ko 214/12, zarządził wobec R. T. wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 09 listopada 2010 roku, sygn. X K 786/10. Na poczet tej kary Sąd zaliczył R. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 08 lutego 2008 roku.

Postanowieniem z dnia 03 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 09 listopada 2010 roku zaliczył R. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04 stycznia 2010 roku do dnia 10 marca 2010 roku.

R. T. odbywał karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczoną w przedmiotowej sprawie od dnia 12 października 2013 roku godz. 09:00 do dnia 07 sierpnia 2015 roku godz. 09:00.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście o sygn. akt X K 786/10** – k.3 (protokół zatrzymania osoby), k.246-247 (wyrok z dnia 09 listopada 2010 roku), k.258 i k.309 (postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 18 listopada 2010 roku i 03 grudnia 2010 roku o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich), k.322 (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 03 stycznia 2013 roku o zaliczeniu na poczet kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania), k.344 (obliczenie kary), **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście o sygn. akt X Ko 214/12** – k.31-32 (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 05 kwietnia 2012 roku o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15** – k.35 (odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 09 listopada 2010 roku), k.28-29 (opinia o skazanym)

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym z dnia 27 marca 2012 roku, sygn. akt IV K 1207/09, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 15 grudnia 2008 roku w W. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku przetwarzał słomę makową, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- w dniu 15 grudnia 2008 roku w W. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku posiadał środki odurzające w postaci amfetaminy o masie 0,56 g, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63§1 k.k., okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniu 15 grudnia 2008 roku oraz od dnia 15 lutego 2012 roku do dnia 27 marca 2012 roku.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci torebki foliowej z zawartością proszku.

Wyrok stał się prawomocny od dnia 04 kwietnia 2012 roku.

Orzeczoną karę pozbawienia wolności R. T. odbywał w okresie od dnia 23 listopada 2012 roku do dnia 12 października 2013 roku.

/ z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ o sygn. IV K 1207/09 – k.18 (protokół zatrzymania osoby), k.309 (postanowienie z dnia 04 stycznia 2012 roku o zastosowaniu tymczasowego aresztowania), k.338 (zawiadomienie), k.373 (postanowienie z dnia 27 marca 2012 roku o uchyleniu tymczasowego aresztowania), k.374-375 (wyrok z dnia 27 marca 2012 roku), z akt wykonawczych – obliczenie kary z dnia 24 listopada 2012 roku, z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15 – k.36-37 (wyrok z dnia 27 marca 2012 roku), k.28-29 (opinia o skazanym)/

V. Wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym z dnia 18 marca 2013 roku, sygn. akt V K 29/12, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- w okresie od sierpnia 2005 roku do lutego 2006 roku w W. przy ul. (...), działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2) wbrew przepisom ustawy wytwarzał środek odurzający w postaci tak zwanej polskiej heroiny, czyli produktu uzyskanego na bazie wyciągu słomy makowej, w nieustalonej ilości, tj. popełnienia czynu z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- w dniu 17 lutego 2006 roku w W. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2) wbrew przepisom ustawy posiadał prekursorsy służące do niedozwolonego wytwarzania polskiej heroiny, tj. popełnienia czynu z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za przypisany czyn na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33§1 i 3 k.k. wymierzono mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10,- (dziesięć) złotych.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, określając na podstawie art. 62 k.k., że skazany orzeczoną karę ma odbywać w zakładzie karnym w systemie terapeutycznym dla osób uzależnionych od środków odurzających.

Wyrok stał się prawomocny i wykonalny z dniem 23 maja 2013 roku.

Orzeczoną karę pozbawienia wolności R. T. ma odbywać w okresie od dnia 04 marca 2016 roku godz. 09:00 do dnia 31 sierpnia 2016 roku godz. 09:00. Kara grzywny została wykonana w dniu 04 kwietnia 2014 roku.

/ z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 29/12 – k.1480-1482 (wyrok z dnia 18 marca 2013 roku), z akt wykonawczych – kk.35 (potwierdzenie wpłaty kary grzywny), obliczenie kary z dnia 19 lipca 2015 roku, z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15 – k.38-39 (wyrok z dnia 18 marca 2013 roku), k.28-29 (opinia o skazanym), k.40 (obliczenie kary)/

VI. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w III Wydziale Karnym z dnia 28 marca 2013 roku, sygn. akt III K 98/13, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 22 października 2011 roku w W. przy ul. (...)/S. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające zaliczane do grupy I-N w postaci wyciągu ze słomy makowej w ilości 1,1 cm³ w strzykawce plastikowej oraz metadonu w ilości 66 cm³ w butelce szklanej, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w dniach od 14.12.2006r. do 20.09.2007r. kary pozbawienia wolności za

umyślne przestępstwo podobne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza, sygn. akt III K 206/06 z dnia 14 listopada 2006 roku, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- w dniu 24 grudnia 2011 roku w W. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający zaliczany do grupy II-P w postaci amfetaminy o wadze 0,91 grama netto, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w dniach od 14.12.2006r. do 20.09.2007r. kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza, sygn. akt III K 206/06 z dnia 14 listopada 2006 roku, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych.

Wyrok stał się prawomocny dnia 05 kwietnia 2014 roku.

Orzeczoną karę pozbawienia wolności R. T. odbywa w okresie od dnia 07 sierpnia 2015 roku do dnia 04 marca 2016 roku.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa o sygn. III K 98/13** – k.2, k.47 (protokoły zatrzymania osoby), k.184 (wyrok z dnia 28 marca 2013 roku), k.210 (obliczenie kary z dnia 19 lipca 2015 roku), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15** – k.41 (wyrok z dnia 28 marca 2013 roku), k.28-29 (opinia o skazanym)/

VII. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w III Wydziale Karnym z dnia 07 lipca 2014 roku, sygn. akt III K 139/14, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 05 sierpnia 2006 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci 3 ml „polskiej heroiny” zaliczanej do środków odurzających grupy I-N i IV-N, których posiadanie jest zabronione oraz posiadał prekursory służące do wytwarzania środka odurzającego w postaci „polskiej heroiny”, których posiadanie jest zabronione, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 w zw. z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- w okresie od lipca 2006 roku do 04 sierpnia 2006 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2) wytwarzał środki odurzające w postaci „polskiej heroiny” w nieustalonej ilości nie mniejszej niż 12,5 ml, tj. popełnienia czynu z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za przypisany czyn na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 i oddał R. T. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, nakazując ich zniszczenie.

Wyrok stał się prawomocny dnia 15 lipca 2014 roku.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ o sygn. III K 139/14** – k.16 (protokół zatrzymania osoby), k.1052-1054 (wyrok z dnia 07 lipca 2014 roku), k.1057 (postanowienie z dnia 18 lipca 2014 roku o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. VK 150/15** – k.42-44 (wyrok z dnia 07 lipca 2014 roku)/

VIII. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w VIII Wydziale Karnym z dnia 29 października 2014 roku, sygn. akt VIII K 370/12, R. T. został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 17 sierpnia 2011 roku w W. przy ul. (...), wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2), posiadali substancje psychotropowe w postaci amfetaminy o łącznej wadze 0,27 grama netto, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, a czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz tego, że:

- w dniu 17 sierpnia 2011 roku w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2), wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz Rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 273/2004 z dnia 11.02.2004 roku w sprawie prekursorów narkotykowych, w celu niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci wyciągu ze słomy makowej, posiadali prekursor w postaci bezwodnika kwasu octowego o łącznej objętości 5,1 ml, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 33§1 i §3 k.k. wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 stawek dziennych grzywny, w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k., łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył R. T. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, określając na podstawie art. 62 k.k., że skazany orzeczoną karę ma odbywać w zakładzie karnym w systemie terapeutycznym z powodu uzależnienia od środków psychotropowych i substancji odurzających.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny, Sąd zaliczył R. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 sierpnia 2011 roku, uznając karę grzywny za wykonaną do wysokości 2 stawek dziennych.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych.

Wyrok stał się prawomocny od dnia 16 grudnia 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie zaliczył R. T. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 sierpnia 2011 roku.

Orzeczoną karę pozbawienia wolności R. T. ma odbywać w okresie od dnia 28 sierpnia 2018 roku do dnia 23 lutego 2019 roku.

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w VIII Wydziale Karnym umorzył orzeczoną wobec R. T. karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych, w wysokości 10,- złotych jedna stawka.

/ **z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ o sygn. VIII K 370/11** – k.2 (protokół zatrzymania osoby), k.689-691 (wyrok z dnia 29 października 2014 roku), k.695 (postanowienie z dnia 26 listopada 2014 roku o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej), k.749 (postanowienie z dnia 18 lutego 2015 roku o zaliczeniu na poczet kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie), k.757-758 (postanowienie z dnia 19 lutego 2015 roku o umorzeniu kary grzywny), obliczenie kary z dnia 19 lipca 2015 roku), **z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie o sygn. V K 150/15** – k.45-46 (wyrok z dnia 29 października 2014 roku), k.28-29 (opinia o skazanym)/

W dniu 26 sierpnia 2015 roku skazany R. T. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego, co do zasady, zasługuje na uwzględnienie albowiem istnieją przesłanki do wydania w stosunku do R. T. wyroku łącznego .

Zgodnie z dyspozycją art. 569§ 1 i §2 k.p.k., wyrok łączny wydaje się wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, przy czym właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu, a jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. Wobec zaś faktu, że w sprawach skazanego R. T. w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu – w siedmiu przypadkach były to sądy rejonowe, a w jednym sąd okręgowy, sądem właściwym do wydania wyroku łącznego jest zatem sąd wyższego rzędu, który orzekał odnośnie skazanego, tj. Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie.

Przechodząc do rozważań dotyczących przesłanek wydania wyroku łącznego i orzeczenia w jego ramach kary łącznej, stwierdzić należy, iż warunki orzekania kary łącznej określa art. 85 k.k.. Podkreślić przy tym trzeba, że dokonując analizy wyroków, jakie zapadły w stosunku do R. T., Sąd w oparciu o treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. z 20 marca 2015r., poz. 396/ uznał, że do kar prawomocnie orzeczonych tymi wyrokami zastosowanie będą miały przepisy Rozdziału IX o zbiegu przestępstw oraz łączeniu kar i środków karnych w brzmieniu ustawy obowiązującej przed dniem 01 lipca 2015 roku.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny dotyczących przesłanek i reguł orzekania kar łącznych, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed wejściem tej ustawy w życie, a zatem przed dniem 1 lipca 2015 roku, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Stwierdzić należy, iż wszystkie wyroki wyszczególnione w dołączonej do akt sprawy informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, które były przedmiotem analizy w ramach niniejszego postępowania, stały się prawomocne przed dniem wejścia w życie w/wym. ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku. Z tego też względu Sąd uznał, że w zakresie wydania wyroku łącznego wobec R. T. zastosowanie będą miały zasady orzekania kary łącznej określone w art. 85 k.k. sprzed wejścia w życie nowelizacji kodeksu karnego z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z treścią przepisu art. 85 k.k. sprzed nowelizacji, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Podkreślić przy tym należy, iż „zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa” /vide uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku (sygn. akt IKZP 36/04, nr Lex 143197)/. Oznacza to, że sąd orzekający w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie ma swobody w doborze wyroków podlegający łączeniu, a granicę wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym determinuje data wydania pierwszego wyroku skazującego. Natomiast przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg (odrębne zbiegi), skutkujący (skutkujące) orzeczeniem odrębnej kary łącznej (odrębnych kar łącznych) /vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2002 roku sygn. akt II AKa 556/02; OSA 2003/4/31, KZS 2003/6/38, Wokanda 2003/10/4, LEX 77298/, przy czym „oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej” /vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2008 roku (sygn. akt III KK 82/2008)/.

Podkreślić również trzeba, iż sąd, orzekając w przedmiocie wyroku łącznego, ma obowiązek objąć nim wszystkie kary podlegające połączeniu, nawet gdy nie zostały wskazane we wniosku, z tym, że węzłem kary łącznej nie mogą być objęte kary wymierzone w ramach skazania, co do którego nastąpiło zatarcie /vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2014 roku (sygn. II KK 365/13), Lex 1466580/.

Analizując wyroki jakie zapadły wobec R. T., Sąd doszedł do przekonania, iż zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i wymierzenia w jego ramach trzech kar łącznych pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny. Analiza informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego oraz akt sprawy doprowadziła do wniosku, że wobec R. T. zapadło osiem wyroków.

Pierwszym wyrokiem wydanym wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie III Wydział Karny z dnia 14 listopada 2006 roku o sygn. akt III K 206/06, którym R. T. został skazany za 2 czyny popełnione w okresie od połowy 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku. Przed wydaniem tego wyroku, R. T. dopuścił się jeszcze kilku innych czynów zabronionych, za które został prawomocnie skazany. I tak:

- w dniu 24 stycznia 2005 roku popełnił przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe IV Wydział Karny z dnia 09 września 2008 roku o sygn. IV K 531/06;

- w okresie od sierpnia 2005 roku do lutego 2006 roku oraz w dniu 17 lutego 2006 roku popełnił dwa inne przestępstwa, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie V Wydział Karny z dnia 18 marca 2013 roku o sygn. V K 29/12;

- w dniu 05 sierpnia 2006 roku oraz w okresie od lipca 2006 roku do dnia 04 sierpnia 2006 roku popełnił dwa przestępstwa, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ III Wydział Karny z dnia 07 lipca 2014 roku o sygn. III K 139/14.

Nadto, R. T. został w dniu 09 listopada 2010 roku skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny o sygn. X K 786/10 za czyn popełniony w dniu 08 lutego 2008 roku, a w dniu 27 marca 2012 roku skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ IV Wydział Karny o sygn. IV K 1207/09 za 2 czyny popełnione w dniu 15 grudnia 2008 roku.

Z kolei w dniu 28 marca 2013 roku w stosunku do R. T. zapadł wyrok wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa III Wydział Karny, sygn. III K 98/13, którym R. T. został skazany za 2 czyny popełnione w dniach 22 października 2011 roku i 24 grudnia 2011 roku, a w dniu 27 marca 2012 roku zapadł wyrok wydany przez Sąd Rejonowy

dla Warszawy Pragi Północ, sygn. IV K 1207/09, którym R. T. został skazany za 2 czyny popełnione w dniu 17 sierpnia 2011 roku.

Skonstatować zatem należy, iż wobec tego, że czyny, za które R. T. został skazany wyrokami w sprawach o sygn. X K 786/10 i IV K 1207/09 zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. III K 206/06, to czyny te nie pozostają w zbiegu z czynami popełnionymi przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. III K 206/06, tj. z czynami objętymi wyrokami o sygn. IV K 531/06, V K 29/12 i III K 139/14. Z kolei z czynami objętymi wyrokami w sprawach o sygn. X K 786/10 i IV K 1207/09 nie pozostają w zbiegu czyny objęte wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. III K 98/13 i VIII K 370/12, bowiem zostały one popełnione już po wydaniu wyroku o sygn. X K 786/10, otwierającego drugi zbieg. Czyny objęte wyrokami o sygn. III K 98/13 i VIII K 370/12 tworzą zatem trzeci zbieg.

Sąd uznał, iż mimo, że czyny objęte wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ o sygn. III K 139/14 pozostają w zbiegu realnym z czynami objętymi: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza z dnia 14 listopada 2006 roku o sygn. III K 206/06, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 09 września 2008 roku o sygn. IV K 531/06 i Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 18 marca 2013 roku o sygn. V K 29/12, to brak jest podstaw do objęcia jednostkowych kar orzeczonych w sprawie o sygn. III K 139/14 węzłem kary łącznej (pierwszej) w ramach wyroku łącznego. Wymierzona w tym wyroku kara to kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, natomiast kary orzeczone w sprawach o sygn. III K 206/06, IV K 531/06 i V K 29/12 to bezwzględne kary pozbawienia wolności. Wprawdzie obowiązujące od dnia 08 czerwca 2010 roku przepisy (art. 89§1 i §1a k.k.) przewidują możliwość łączenia jednorodzących kar jednostkowych orzeczonych z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, nie mniej jednak uznając, iż zgodnie z dyspozycją art. 4§1 k.k. należy stosować ustawę względniejszą dla sprawcy, Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia węzłem kary łącznej (pierwszej) jednostkowych kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczonych wyrokiem o sygn. III K 139/14, z jednostkowymi karami pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, orzeczonymi w sprawach o sygn. akt III K 206/06, IV K 531/06 i V K 29/12. Sąd zważył bowiem, iż przestępstwa, za które R. T. został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. III K 139/14 zostały popełnione przed dniem 08 czerwca 2010 roku. Zgodnie zaś z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem i interpretacją art. 89§1 k.k., obowiązującą przed wejściem w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy Kodeks Karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589), a wyrażoną m.in. w uchwale z dnia 27 marca 2001 roku, sygn. akt I KZP 2/01 OSNKW 2001, z. 5-6, poz. 41, wyroku z dnia 5 października 2004 roku, V KK 224/04, OSNKW 2004, z. 10, poz. 98 oraz wyroku z dnia 16 listopada 2011 roku, IIIKK 297/11, Lex 1055031, Sąd uznał, iż nie ma podstaw do objęcia węzłem kary łącznej kar jednostkowych w sytuacji, gdy za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie są spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k. (w brzmieniu ustawy obowiązującej przed dniem 1 lipca 2015 r.) i orzeczona za te czyny kara łączna nie byłaby karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, iż w wypadku połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach: o sygn. III K 206/06, IV K 531/06, V K 29/12 i III K 139/14, wobec wystąpienia przesłanek uzasadniających wymierzenie kary łącznej w rozmiarze wyższym niż 2 lata, wymiar orzeczonej kary łącznej wykluczałby możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania. Dlatego na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w III Wydziale Karnym z dnia 07 lipca 2014 roku sygn. akt III K 139/14.

Przechodząc do rozważań dotyczących wymiaru poszczególnych kar łącznych, mając na uwadze dyspozycję art. 86§1 k.k., zgodnie z którą sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, Sąd skonstatował, iż:

- wymiar pierwszej kary łącznej pozbawienia wolności, powstałej z połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności z osobna orzeczonych wyrokami w sprawach: o sygn. akt III K 206/06, sygn. akt IV K 531/06 oraz o sygn.

akt V K 29/12 nie może być niższy niż 2 (dwa) lata pozbawienia wolności, a wyższy niż 4 (cztery) lata i 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności;

- wymiar drugiej kary łącznej pozbawienia wolności, powstałej z połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności z osobna orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt X K 786/10 oraz o sygn. IV K 1207/09 nie może być niższy niż 2 (dwa) lata pozbawienia wolności, a wyższy niż 3 (trzy) lata i 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności;

- wymiar trzeciej kary łącznej pozbawienia wolności, powstałej z połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności z osobna orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 98/13 oraz o sygn. akt VIII K 370/12 nie może być niższy niż 6 (sześć) miesięcy, a wyższy niż 1 (jeden) rok i 10 (dziesięć) miesięcy;

- wymiar kary łącznej grzywny, powstałej z połączenia jednostkowych kar grzywny z osobna orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 531/06 oraz o sygn. akt V K 29/12 nie może być niższy niż 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, a wyższy niż 110 (sto dziesięć) stawek dziennych.

Orzekając w kwestii wysokości kary łącznej, Sąd podzielił pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 14 września 2006 roku, sygn. II AKa 244/06 (Lex nr 217093), iż sąd wydający wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania okoliczności, które były brane pod uwagę przy wymiarze kar w sprawach podlegających łączeniu, powinien natomiast brać pod uwagę, czy między poszczególnymi karami istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, a także czy po wydaniu wyroku miały miejsce takie zdarzenia, które przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary wobec skazanego. Oznacza to, że dla wymiaru kary łącznej nie mają znaczenia, ani stopień zawinienia, ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw, ani też okoliczności, które uzasadniały zastosowanie do konkretnych czynów instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Nadto zgodzić się należy także z poglądem zaprezentowanym m.in. przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 20 maja 2008 roku (sygn. II AKa 129/08), iż „jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. Nie jest to sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając karę łączną stosuje się zwykłe dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem (...) całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (...)”.

Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Apelacyjny w Warszawie, stwierdzając w wyroku z dnia 15 października 2004 roku, sygn. akt AKa 371/04 (Lex Polonica 373181), iż „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Popelnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji”.

Zdaniem Sądu, zastosowanie wobec skazanego R. T. zasady pełnej absorpcji przy wymierzaniu poszczególnych kar łącznych klóciłoby się z zasadami prewencji ogólnej oraz szczególnej i de facto prowadziłoby do nieuzasadnionego premiowania sprawcy, który dopuścił się wielu przestępstw.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 09 maja 2001 roku, sygn. akt II AKa 63/01, Lex nr 54680, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 kwietnia 2013 roku sygn. II AKa 64/13 LEX nr 1314890) zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu

wyroku łącznego, uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, a im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem.

Zasada absorpcji kar przy wymierzaniu kary łącznej winna być stosowana tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy.

Wymierzając pierwszą karę łączną Sąd miał na uwadze, iż przestępstwa, za które R. T. został skazany wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 206/06, IV K 531/06 i VK 29/12 to przestępstwa podobne, przy czym odstęp czasowy pomiędzy czynami w sprawach o sygn. akt IV K 531/06 i VK 29/12 jest stosunkowo bliski, natomiast odstęp czasowy pomiędzy czynami w sprawach o sygn. akt IV K 531/06 i VK 29/12 w stosunku do czynów objętych wyrokiem w sprawie o sygn. III K 206/06 jest bardzo odległy – wynosi przeszło 7-letni. Dlatego łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności i jednostkowe kary grzywny orzeczone w tych sprawach, Sąd zastosował metodę częściowej absorpcji i wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy oraz karę łączną grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,- (dziesięć) złotych.

Miarkując wymiar drugiej kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę, iż pomiędzy czynem, którego dotyczy wyrok wydany pod sygn. X K 786/10, a czynami, których dotyczy wyrok wydany pod sygn. IV K 1207/09 odległość czasowa wynosi ponad 10 miesięcy, jest więc stosunkowo nieodległa, a ponadto pomiędzy tymi czynami zachodzi podobieństwo. Dlatego także i przy wymiarze drugiej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zastosował metodę częściowej absorpcji, a uwzględniając wysokość kar jednostkowych podlegających łączeniu, wymierzył R. T. drugą karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy.

Orzekając odnośnie wysokości trzeciej kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd mając na uwadze podobieństwo przestępstw objętych węzłem kary łącznej oraz bliski związek czasowy, stosując metodę asperacji zbliżonej do pełnej absorpcji, wymierzył R. T. karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze poszczególnych kar łącznych, Sąd wziął pod uwagę także treść opinii o skazanym /k. 28-29/, z której wynika, iż zachowanie R. T. w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej, oceniane jest jako poprawne. Skazany był dwukrotnie nagradzany, m.in. za wyróżniające się dobre zachowanie w czasie odbywania kary. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, wobec przełożonych prezentuje regulaminową postawę, w stopniu właściwym przestrzega porządku i dyscypliny, w grupie współosadzonych funkcjonuje poprawnie. W związku ze zdiagnozowaniem jako osoby uzależnionej od środków odurzających lub substancji psychotropowych został objęty programem metadonowym, a ponieważ nie kwalifikuje się do odbycia terapii w warunkach izolacji penitencjarnej, karę odbywa w systemie terapeutycznym poza oddziałem. Wobec popełnionych przestępstw oraz prowadzonego trybu życia przed zatrzymaniem prezentuje umiarkowaną krytyczną postawę. Jednym z czynników, które wpłynęły na popełnianie przez niego przestępstw było uzależnienie od środków odurzających. Czas wolny spędza na zajęciach własnych, nie angażuje się w prace społeczne na rzecz oddziału mieszkalnego, nie jest zatrudniony i o zatrudnienie nie zabiegał.

W ocenie Sądu, orzeczone wobec R. T. poszczególne kary łączne pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny zarówno uwzględniają dyrektywy wymiaru kary łącznej, jak i realizują cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, motywując do przestrzegania społecznie akceptowanych norm postępowania, a jednocześnie uświadamiając nieuchronność ponoszenia konsekwencji za zachowania sprzeczne z prawem. Nadto orzeczone kary uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo

nie tylko nie uchodzi bezkarnie, ale spotyka się ze sprawiedliwą karą, dając zarazem zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Zgodnie z dyspozycją art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63§1 k.k., Sąd na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył R. T. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach:

- na poczet **pierwszej kary łącznej**: dzień 28.07.1999r. oraz okres od dnia 16.08.2006r. do dnia 08.11.2006r. i od dnia 14.12.2006r. do dnia 20.09.2007r. w sprawie III K 206/06, okres od dnia 24.01.2005r. do dnia 26.01.2005r. w sprawie o sygn. IV K 531/06 oraz okres od dnia 17.02.2006r. do dnia 18.02.2006r. i od dnia 05.09.2015r. do dnia 14.12.2015r. w sprawie o sygn. V K 29/12;

- na poczet **drugiej kary łącznej**: dzień 08.02.2008r. oraz okres od dnia 04.01.2010r. do dnia 10.03.2010r. i od dnia 12.10.2013r. do dnia 07.02.2015r. w sprawie o sygn. X K 786/10, dzień 15.12.2008r. oraz okres od dnia 15.02.2012r. do dnia 27.03.2012r. i od dnia 23.11.2012r. do dnia 12.10.2013r. w sprawie o sygn. IV K 1207/09 i drugą karę łączną uznał za wykonaną w całości;

- na poczet **trzeciej kary łącznej**: okres od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.08.2011r. w sprawie o sygn. VIII K 370/12, okres od dnia 22.10.2011r. do dnia 23.10.2011r., dzień 24.12.2011r. oraz od dnia 07.02.2015 r. do dnia 05.09.2015r. w sprawie o sygn. III K 98/13.

Sąd uznał karę łączną grzywny za wykonaną w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10,- (dziesięć) złotych jedna stawka albowiem skazany uiszczył karę grzywny orzeczoną wyrokiem o sygn. V K 29/12 w łącznej kwocie 500,- złotych.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia pierwszą karą łączną pozbawienia wolności jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie o sygn. akt IIIK 139/14, albowiem z powodów wskazanych wcześniej uznał, że nie zachodzą podstawy do objęcia orzeczonych w tym wyroku jednostkowych kar pozbawienia wolności węzłem kary łącznej w wyroku łącznym.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej skazanemu przez adw. R. B. z urzędu, orzeczono na podstawie § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t. z późn. zm.).

Na podstawie art. 624 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa, albowiem skazany przebywa w jednostce penitencjarnej i nie dysponuje środkami, z których mógłby uiszczyć koszty.